

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119258363
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119258363.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s. r. o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej K. N., nar. XX. XX. XXXX, trvale XXX XX H., Ľ. R. XXXX/XX, občianke SR, o zaplatenie X.XXX,XXeur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6Csp/38/2019-205, zo dňa 12. 04. 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (výrok I.), žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % a určil lehotu, v ktorej je povinný žalobca náhradu trov konania zaplatiť. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1.951,41 eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a. s. a žalovanou bola uzavretá zmluva č. XXXXXXXXXXXX dňa 10. 11. 2015 o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver a revolvingový úver, na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanej peňažné prostriedky, ktoré žalovaná nesplácala v súlade s dohodnutou zmluvou a obchodnými podmienkami. Žalovaná pohľadávka ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 2.845,62 eur a pozostávala z istiny vo výške 2.131,16 eur, riadneho úroku vo výške 551,52 eur a úroku z omeškania vo výške 162,94 eur. Z poskytnutých finančných prostriedkov v úhrnnej výške 2.200,- eur žalovaná uhradila len sumu 248,59 eur. Z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej riadne a včas splácať úver v dohodnutých mesačných splátkach došlo k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 06. 2017.

2. Súd mal preukázané, že právny predchodca žalobcu (spoločnosť Home Credit Slovakia, a. s.) pri uzatváraní zmluvy so žalovanou vystupoval ako dodávateľ z dôvodu, že koná v rámci predmetu svojich podnikateľských aktivít/podnikateľskej činnosti a žalovaná ako spotrebiteľ. Vykonaným dokazovaním zistil z listiny o značenej ako výzva k splateniu celého úveru zo dňa 17. 08. 2016, ktorú vyhotovil pôvodný veriteľ, že právny predchodca žalobcu žalovanej písomným spôsobom oznamoval, že: „...V dôsledku Vášho omeškania s úhradou záväzkov, vyplývajúcich z úveru číslo XXXXXXXXXXXX, Vás týmto naša spoločnosť vyzýva k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy...“, „...Zaplaťte dlžnú čiastku vo výške 2.404,07 Eur a to najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy na náš bankový účet vo formáte ...“, „...Zároveň Vás upozorňujeme, že aj naďalej trvá Vaša povinnosť hradiť príslušenstvo a prípadné zmluvné sankcie. Vaša dlžná čiastka sa teda každým ďalším dňom omeškania zvyšuje. ...“.

3. Okresný súd žalobu zamietol, keďže žalobca ako nositeľ uplatňovaného práva opieral svoj nárok o zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 06. 2017, z ktorej vyplýva len to, že postupca vyhlasuje, že je veriteľom v súbore pohľadávok špecifikovaných v prílohe č. 1 tejto zmluvy, kde okrem iného sa uvádza aj meno žalovanej. V danom prípade by k platnému postúpeniu pohľadávky mohlo dôjsť len vtedy, ak by pôvodný veriteľ ako postupca postúpil predmetnú pohľadávku na žalobcu za predpokladu, že pohľadávka bola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade nebolo splnené. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostnom úvere a revolvingovom úvere uzavretej dňa 10. 11. 2015 vyplýva, že zmluvnými stranami bol dohodnutý počet splátok vo výške 84 pri celkovej výške úveru 2.200,- eur a výške mesačnej splátky 50,86 eur. Dohodnutá bola ročná úroková sadzba 21,26 %, RPMN 23,7 %, odplata 21,26 %, priemerná hodnota RPMN 15,44 %. V bode 41 je zadefinovaný termín konečnej splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Ak bol úver poskytnutý 10. 11. 2015, posledná 84. splátka úveru bola splatná dňa 15. 12. 2022. Žalobca právne relevantným spôsobom nepreukázal splatnosť predmetnej pohľadávky pred termínom konečnej splatnosti. Podľa názoru okresného súdu pri spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle obmedzení uvedených v § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, jeho právo na predčasné zosplatnenie zaniká a dlžník je povinný uhrádzať len jednotlivé splátky úveru, ak k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde. Veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí troch mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. Súd nemal za preukázané, že v súdnej veci právny predchodca žalobcu listinným spôsobom oznámil/oznamoval žalovanej, že sa dostala do omeškania s úhradou konkrétnej splátky, aká bola výška splátky a ktorého splatného obdobia sa výška neuhradenej splátky týkala; a preto veriteľ (právny predchodca žalobcu) nemohol právne účinným spôsobom uplatniť svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru. Ak neskôr právny predchodca žalobcu realizoval oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 17. 08. 2016 (čo vyplýva zo žalobcom predloženej listiny), takéto oznámenie bolo voči žalovanej právne neúčinné, pretože nemalo oporu v platnej právnej úprave.

4. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 52, § 53 ods. 1, § 39, § 53 ods. 9 a § 565 OZ, ako aj podľa ust. § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. a), b), g), § 9 ods. 2 účinného ku dňu 10. 11. 2015 a § 6 ods. 2 uvedeného zákona, § 17 ods. 2 uvedeného zákona účinného ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, t. j. ku dňu 29. 11. 2019. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP podľa pomeru úspechu vo veci.

5. Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Tvrdil, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebolo v prejednávacom prípade podmienkou platného postúpenia pohľadávky. Nestotožnil sa s aplikáciou § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodu, že v prejednávacom prípade došlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 10. 11. 2015, t. j. pred účinnosťou uvedeného ustanovenia v znení, v akom ho aplikoval na vec prvoinštančný súd. Súd nevzal v úvahu prechodné ustanovenia k tomuto zákonnému ustanoveniu, podľa ktorých: „Podľa ust. § 25 ods. 2 ZoSÚ ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.“ Ako vyplýva z ust. § 25 ods. 2 ZoSÚ, ust. § 17 ods. 1 sa použije na právne vzťahy vzniknuté zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere pred nadobudnutím účinnosti uvedeného ustanovenia len v takom prípade, ak by išlo o zmluvu o úvere uzavretú na dobu neurčitú, resp. v prípade, ak sa aj po nadobudnutí účinnosti uvedeného ustanovenia má alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver. V prejednávacom prípade bol spotrebiteľský úver poskytnutý v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver dňa 20. 11. 2015 - pred nadobudnutím účinnosti ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ a mal byť splatený dňa 15. 12. 2022, t. j. nešlo o zmluvu na dobu neurčitú, v dôsledku čoho bola aplikácia § 17 ods. 1 ZoSÚ na prejednávany prípad vylúčená prechodnými ustanoveniami k uvedenému ustanoveniu. Ak, teda, súd aplikoval na vec ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ, aplikoval na vec nesprávny právny predpis. Ďalej tvrdil, že právny názor, na základe ktorého podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky nie

je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti veriteľom, je v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/31/2020 z 03. 09. 2020. Pre úplnosť žalobca uviedol, že v predmetnom konaní si uplatnil výlučne splatné splátky bez zohľadnenia mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko žalovaná z úveru zaplatila 248,59 eur, t. j. 5 splátok a nezaplatené splátky tak predstavujú splátky splatné od 15. 05. 2016. Ak by teda nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, tak žalobou uplatnený nárok bol ku dňu vydania súdneho rozhodnutia nepochybne v celom rozsahu splatný. Postupca v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, t. j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzývaná k úhrade omeškaných splátok úveru, a to okrem výzvy zo dňa 29. 07. 2016 aj podaním zo dňa 17. 08. 2016 označeným ako „výzva k splateniu celého úveru“, ktorým bola taktiež postupcom vyzvaná na zaplatenie pohľadávky a zároveň upozornená na možnosť uplatnenia práva podľa ust. § 565 OZ v lehote nie kratšej ako 15 dní. V zmysle odbornej literatúry je takéto vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v plnom súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. V súvislosti s predloženou výzvou zo dňa 29. 07. 2016 a zo dňa 17. 08. 2016 nie je žalobcovi zrejme, z akého dôvodu súd uvedené podanie nepovažoval za kvalifikovanú výzvu v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Obsahom oboch podaní bola totiž výzva žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok a zároveň upozornenie na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ v lehote nie kratšej ako 15 dní. Súd v tomto smere uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, s úhradou akej konkrétnej splátky sa žalovaný dostal do omeškania a aká bola výška splátky, ktorého splatného obdobia sa výška neuhradenej splátky týkala. Žalobca mal za to, že žiadna z uvedených náležitostí výzvy, ktoré súd v konaní od žalobcu vyžadoval, nie je podmienkou platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, nakoľko žiadne zákonné ustanovenie predmetné náležitosti výzvy neustanovuje. § 53 ods. 9 OZ pojednáva len o písomnej výzve banky voči svojmu klientovi, ktorej jedinou náležitosťou má byť upozornenie na uplatnenie práva vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v lehote nie kratšej ako 15 dní. V súlade s výzvou zo dňa 17. 08. 2016 žalobca tvrdil, že súdu predložil podací hárok, ktorý jednoznačne preukazuje odoslanie predmetnej výzvy žalovanému dňa 19. 08. 2016, čím podľa neho sa uvedená výzva dostala do dispozičnej sféry žalovanej a možno ju považovať za riadne doručenú. Rozsudok okresného súdu žiadal zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že s rozsudkom je stotožnená, namieta zaplatenie sumy 1.951,41 eur čo do výšky a dôvodu. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že trvá na podanom odvolaní. Znovu žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

7. Krajský súd ako súd odvolací odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Odvolací súd sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu, že okresný súd vec nesprávne postupoval, keď vec posúdil okrem iného aj podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). V súdnej veci je vylúčená aplikácia ust. § 25 ods. 2 ZoSÚ z dôvodu, že toto ustanovenie je prechodným ustanovením upravujúcim právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 25 ods. 1). Právne vzťahy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou však vznikli na základe zmluvy o úvere (zmluvy o spotrebiteľskom úvere - hotovostný úver) dňa 10. 11. 2015. Avšak bez ohľadu na túto skutočnosť aj keby pôvodný veriteľ mohol zákonne postúpiť svoju pohľadávku na žalobcu, musia byť splnené podmienky zakotvené v ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. To znamená, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Aj podľa názoru odvolacieho súdu právny predchodca žalobcu nepreukázal v konaní, že žalovanú upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zosplatenie pohľadávky. Žalobca v konaní tvrdil, že žalovanú na uplatnenie tohto práva upozornil podaním zo dňa 29. 07. 2016, avšak dôkaz o doručení tohto podania v konaní nepredložil. Vo vyjadrení doručenom okresnému súdu zo dňa 15. 03. 2021 žalobca tvrdil, že pôvodný veriteľ uviedol, že predmetné podanie bolo odoslané obyčajnou poštovou zásielkou. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaná bola upozornená na uplatnenie práva zosplatiť úver výzvou zo dňa 17. 08. 2016 (č. I. 40, 174 spisu), z uvedeného podania vyplýva, že žalovaná síce bola vyzvaná k splateniu celého úveru, nie ale tá

skutočnosť, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú na uplatnenie práva na zosplatnenie pohľadávky. Navyše žalobca preukazoval doručenie uvedeného podania podacím hárkom č. K (č. l. 40 pv spisu), ktorý ale nie je dôkazom o doručení uvedenej zásielky. Uvedený podací hárok preukazuje len tú skutočnosť, že žalobca, resp. jeho právny predchodca podal na Slovenskej pošte, a. s. podanie adresované žalovanej. Z uvedeného dôvodu sa odvolací súd stotožnil s právnym názorom okresného súdu, že pokiaľ právny predchodca žalobcu realizoval oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dňa 17. 08. 2016, takéto oznámenie bolo voči žalovanej právne neúčinné.

9. Odvolací súd rozsudok potvrdil aj vo výroku o náhrade trov konania, ktorý je závislý od rozhodnutia vo veci samej a o ktorom okresný súd správne rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle § 255 ods. 1 CSP.

10. Žalovaná bola v úspešná aj v odvolacom konaní, a preto aj odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania taktiež podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania ale neuložil, nakoľko žalovanej žiadne nevznikli.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ, ktorý je fyzickou osobou a v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôže využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, sa môže so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci obrátiť na Centrum právnej pomoci podľa podmienok upravených v zákone č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi.

Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci. O predbežnom poskytnutí právnej pomoci centrum rozhodne bez zbytočného odkladu ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi).